

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁG

457. PLENÁRIS ÜLÉS, 2009. NOVEMBER 4. ÉS 5.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság állásfoglalása – Éghajlatváltozás – Az Egyesült Nemzetek 2009. december 7. és 18. között Koppenhágában tartandó éghajlat-változási konferenciája alkalmából

(2010/C 128/01)

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2009. november 4–5-én tartott plenáris ülésén (a 2009. november 5-i ülésnapon) 156 szavazattal, 2 ellenében, 5 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi állásfoglalást.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság mint a szervezett civil társadalom intézményi képviselője az Európai Unió szintjén, jóváhagyja a következő üzenetet, melynek címzettjei az éghajlatváltozásról szóló koppenhágai tárgyalásokon részt vevő és az éghajlatváltozással kapcsolatos politikák kidolgozásáért és végrehajtásáért felelős kormányok, vezetők, tárgyalók és egyéb felek:

„Az éghajlatváltozás ártalmas és esetleg visszafordíthatatlan hatása a világ számos részén már most érezhető. Ha az üvegházhatású gázok továbbra is a mai mértékben halmozódnak fel a légkörben, ezek a problémák a jövőben csak tovább erősödnek. Az éghajlatváltozással foglalkozó kormányközi munkacsoport (IPCC) és más megbízható források által végzett tudományos elemzések egyértelműen azt mutatják, hogy a fejlett országoknak 2050-ig 80 %-kal kell csökkenteniük üvegházhatásúgáz-kibocsátásukat, ha a felmelegedést biztonságos szinten akarjuk tartani. Amennyiben meg akarjuk valósítani ezt a csökkentést, a világnak egy olyan realisztikus célkitűzés mentén kell elindulnia, ami 2020-ig 25–40 %-os csökkentést, a feltörekvő és fejlődő országok részéről pedig jelentős erőfeszítéseket tesz szükségessé.

A közelgő koppenhágai konferencia kritikus jelentőséggel bír. Eredményes tárgyalásokkal a világ elindulhat azon az úton, amely

az elkövetkezendő évek során a kibocsátáscsökkentéshez, valamint a hőmérsékletemelkedés kezelhető szinten való stabilizálásához vezet. A tárgyalások kudarca egy rettentő veszélyes utat nyithat meg a hőmérsékletemelkedés felgyorsulása és az azt követő emberi és ökológiai katasztrófa felé.

1. Ebben a kritikus pillanatban az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság **felhívja** a kormányokat, a vezetőket és a tárgyalókat, hogy sokszorozzák meg erőfeszítéseiket annak érdekében, hogy egy olyan univerzális és kötelező erejű megállapodást kössenek, amely a Föld összes országát és azok lakóit egyesíti egy közös erőfeszítés érdekében, melynek célja a kibocsátások csökkentése az elkövetkezendő években, valamint a számunkra és a jövő generációi számára otthont adó világ környezetének megóvása.

2. Az Európai Unió felajánlotta, hogy 2020-ig 30 %-os kibocsátáscsökkentés mellett kötelezi el magát, amennyiben más országok hasonló erőfeszítéseket tesznek. Európa számos alkalommal intézett felhívást a többi fejlett országhoz hasonló szintű kötelezettségvállalásra. A feltörekvő gazdaságokat is jelentős erőfeszítések megtétele szólította fel, hiszen ezek a gazdaságok hamarosan utolérik vagy túl is lépik a fejlett világot, mint az üvegházhatású gázok legnagyobb kibocsátói. **Sürgetjük**, hogy az Unió határozottan tartsa fenn erre vonatkozó álláspontját.

3. Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság komoly aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a tárgyalások mindeddig kudarcot vallottak a szükséges áttörések elérése terén. Függetlenül attól, hogy a tárgyalások utolsó szakasza milyen irányba vezet, **sürgetjük** az Európai Uniót, hogy ne essen kísértésbe, és ha kudarcot vall a téren, hogy elengedő támogatót állítson maga mellé, azt ne használja fel kifogásként saját ambíciói csökkentésére, vagy arra, hogy saját kötelezettségvállalását a Koppenhágában eredményként felmutatott legkisebb közös nevező értékére csökkentse. Egy ilyen fordulat káros volna mind Európa, mind a világ számára. Még ha Koppenhágában nem születik is meg az európai ambíció szintjéhez fogható univerzális konszenzus, **sürgetjük**, hogy az Európai Unió tartsa fenn elkötelezettségének szintjét, és azt tűzze ki célul, hogy erős koalíciót épít azokkal a fejlett és fejlődő országokkal, amelyek készek arra, hogy hasonló szintű kötelezettségeket vállaljanak és elvégezzék az ehhez szükséges intézkedéseket.

4. Folytatni kell az ipari és társadalmi átalakítás előmozdítását, ami ahhoz szükséges, hogy elérjük a 2020-ra kitűzött 30 %-os csökkentést, és ami központi elemét képezi az európai gazdaság új, ökológiailag hatékony, alacsony szén-dioxid-kibocsátású, fenntartható modell alapján való átalakításának. Példa nélküli erőfeszítést kell tennünk a kutatás és a fejlesztés terén az energiaszektorban annak érdekében, hogy hiteles technikai alternatívákat kínáljunk a vállalkozások, a hatóságok és a nagyközönség számára. A politikai szintű fellépésekben a gazdasági válság már nem választható el a társadalmi válságtól. Új termelési és fogyasztási modellek kidolgozása vált szükségessé. Ezt az átalakítást nem szabad tehernek tekinteni. Kihívként kell kezelni, amely a technológiai és társadalmi innováció új hullámának létrehozásához vezet, amely a legjobb garancia a fenntartható foglalkoztatás, a versenyelőny és a társadalmi jólét jövőbeli biztosítására. **Sürgetjük**, hogy ez a célkitűzés kerüljön az Európai Unió új, 2020-as stratégiájának középpontjába, amelynek ötvöznie kell a fenntartható fejlődés, a fenntartható növekedés, az

éghajlatváltozás és az energiaügy már meglévő stratégiájának alapvető célkitűzéseit.

5. Az éghajlatváltozás erősödésével a fejlődő országok és különösen a legkevésbé fejlett országok kritikus helyzetbe kerültek. Noha a legszegényebb fejlődő országok a legkevésbé felelősek az éghajlatváltozásért, legtöbbször éppen ők azok, akikre az a legsúlyosabb hatást gyakorol. A koppenhágai siker érdekében a fejlett világnak határozottan el kell köteleznie magát amellelt, hogy jelentős új és kiegészítő pénzügyi forrásokat biztosít ahhoz, hogy támogassa a fejlődő országokat jelentős alkalmazkodási problémáik megoldásában és abban, hogy saját hatáscsökkentő intézkedéseiket kellő időben meg tudják hozni.

Az Európai Bizottság nemrégiben jelentős javaslatokat terjesztett elő arra vonatkozóan, hogy ehhez a partnerséghez Európának milyen szintű támogatást kell nyújtania, és azt hogyan kell eljuttatni a címzettekhez. Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság **sürgeti**, hogy az Európai Unió gyorsítsa fel eljárását annak érdekében, hogy ezeket a javaslatokat határozott ajánlatként lehessen a tárgyalásokon napirendre tűzni, és fel lehessen használni arra, hogy más fejlődő országokat hasonló felajánlásokra ösztönözze.

6. Az éghajlatváltozás a civil társadalom egészére hatást gyakorol. A vállalkozásokat, a szakszervezeteket és minden más civil szervezetet be kell vonni minden erőfeszítésbe, legyen szó az éghajlatváltozás hatásainak csökkentéséről vagy az ahhoz való alkalmazkodásról. A szervezett civil társadalom képviselőiként tudjuk, hogy az emberek Európa-szerte egyre inkább tisztában vannak a kihívás mértékével, és egyre nagyobb hajlandóságot mutatnak arra, hogy szembenézzenek minden olyan változással, amit a termelési és fogyasztási minták, illetve a mai életmódunk terén meg kell valósítani. **Sürgetjük** vezetőinket és tárgyalóinkat, hogy határozottan vezessenek minket ezen az úton. Innen nincs visszaút.”

Kelt Brüsszelben, 2009. november 5-én

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke
Mario SEPI